

Fra Josip Jurić Šolto, OFM
Propovijed - Te Deum 2023.
Hrvatsko katoličkog sveučilište
16. lipnja 2023.

Isus je svojom pojavom jako uzbudio duhove ljudi. Kod jednih je izazvao neskriveno oduševljenje a kod drugih osporavanje i otpor. Njegova silna čudesna djela u kojima je ozdravljao ljude od svih bolesti, istjerivao zloduhe i pokoravao vjetar i more te njegove zanosne riječi o Božjoj ljubavi, milosrđu i opraštanju od kojega nitko nije isključen, u ljudima su budili nadu. Međutim, njegove oštre riječi kojima je osuđivao licemjerje i taštinu te sve bez iznimke pozivao na istinsko obraćenje mnogima nisu dobro sjele. Osobito onima koji su za sebe mislili da su dovoljno mudri i umni, dovoljno pravedni i sveti te im obraćenje ne treba. Oni su očekivali zaslužno priznanje svojoj mudrosti i pravednosti. Isusova reakcija na sve to je molitva Ocu nebeskom u kojoj ga slavi što je tajnu evanđelja sakrio od mudrih i umnih a objavio malenima.

Tko su mudri i umni u Isusovoj molitvi a tko maleni? Zašto je jednima Otac objavio što je objavio a od drugih sakrio? I zašto zbog toga Isus hvali Oca nebeskog? Bog, tako nas evanđelje uči, jednako ljubi sve ljude, jer svaki je čovjek jednako njegovo dijete. On jednako ljubi zalutale i one koji su uz njega. Bog među nama ne pravi razlike, kao što nijedan razuman otac u svojoj ljubavi ne pravi razlike između svoje djece. Razliku pravimo mi prema tome koliko Bogu, svome nebeskom Ocu, uzvraćamo ili ne uzvraćamo ljubav.

Mudri i umni u ovom slučaju nisu nužno oni koji puno znaju i koji su inteligentni. Znanje i pamet su jako dobri i potrebni za zdravu vjeru. Biblijska vjera traži od čovjeka najozbiljnije intelektualno zalaganje. Međutim, znanje i pamet mogu biti povod da se čovjek umisli, da pomisli kako je bolji od drugih, ako je pametniji, školovaniji, ako više zna, umije i može. Mi smo ti koji volimo među sobom praviti razlike, dijeliti se na velike i malene, na mudre i umne naspram neukih i bezumnih. Mi smo ti koji se volimo

mjerkati i uspoređivati te se s visoka odnositi prema svima koji su po našim mjerilima manji od nas. Čovjek u svojoj taštini katkada zna dotle izgubiti pamet da se pravi mudrijim i od samoga Boga.

Tada ga znanje ne uzvisuje, ne otvara mu nove obzore života, ne čini ga doista mudrijim i boljim, već ga zarobljava u samoga sebe, u ograničene ljudske obzore koji, kolikogod veliki bili, nikada ne mogu dosegnuti svu širinu, dubinu i visinu objave koju nam donosi Isus Krist. Zato je potrebno nešto više od ljudske mudrosti i umnosti. Potrebno je biti malen pred Bogom.

Tko su maleni? U ovom slučaju, naravno, to nisu neuki i neznalice. Ni u kom slučaju to nisu oni koji se ne trude rasti u mudrosti i znanju vjere. Ružno je kada se razuman čovjek ne trudi razumjeti što vjeruje. Maleni su ovdje ponizni koji, bez obzira koliko bili ili ne bili mudri i umni, ostaju na zemlji, ostaju svjesni da su ipak ljudi koji ograničeno vide i spoznaju. I uz to su također svjesni da sve što imaju – i mudrost i umnost, i znanje i pamet – nisu sami sebi dali već samo razvili one talente koje im je Bog dao. Konačno, iskren čovjek što više raste u znanju i mudrosti to više otkriva nove beskrajne obzore znanja i mudrosti koje još nije upoznao.

Kao što znanje i pamet čovjeka, iako veoma korisni za nj, kada se on umisli, zarobljavaju i čine nerazumnim, tako neukost i skromna pamet ne moraju nužno biti za čovjeka izvor poniženja i bijede, ako on to sam sebi ne umisli. Nikada nismo toliko mudri i umni da bismo mogli svojom ljudskom pameću razumjeti otajstva Božjeg kraljevstva i zato se ne smijemo držati kako smo popili svu pamet svijeta. Jednako tako nikada ne možemo biti toliko neuki i male pameti da ne bismo mogli razumjeti kako je sva naša snaga, mudrost i pamet u zahvalnosti i pouzdanju u Boga zbog ljubavi koju nam objavljuje po svome Sinu Isusu.

Danas slavimo misu zahvalnicu za kraj još jedne akademske godine na našem Sveučilištu. Čitavo znanje i iskustvo koje imamo dugujemo ne samo našem razumu, inteligenciji i volji. Sve nam je to dao dobri Bog, Otac Nebeski. Uvijek smo mu dužni dati hvalu što je upravljao našim putevima da dođemo do ostvarenja naših ciljeva.

Misa zahvalnica je prilika i za reći hvala Bogu za sve one ljude koji su nam bili podrška na našim akademskim putevima, za reći hvala nastavnicima, stručnjacima u svojim područjima koji su svoju stručnost odlučili podijeliti sa studentima na njihovu vlastitu izgradnju i život u mudrosti i umnosti. Samo s Bogom možemo prelaziti sve prepreke, i samo Njemu možemo reći jedno veliko hvala za strpljivost i vođenje. Neka nam ova misa bude prilika da promislimo o divnim i velikim djelima koje je Bog učinio u našim životima. Nalazimo se u vremenu ispitnih rokova. I oni će proći kao što je prošla nastava kroz ovih nekoliko mjeseci. Ali onaj ispit vjernosti i poniznosti prema Bogu ostaje trajan i vječan, i svaki dan bi trebali izlaziti pred Njega i za njega se spremati. A to možemo samo u poniznosti i malenosti. Stoga, uvijek iznova mu se predajimo i molimo Ga da on bude naš učitelj u školi vjere i suputnik na našem životnom, akademskom, i vjerničkom putu, putu koji svoj cilj ima upravo kod Njega, u Njegovim nebeskim stanovima gdje ćemo Ga gledati licem u lice. Amen !